

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 715/2556

พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา นายสุเต็ง ดอเลาะจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, ป.วิ.อ. มาตรา 190, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 8, ป.วิ.อ. มาตรา 198

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2541 ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง และมาตรา 66 วรรคสอง ป.อ. มาตรา 83 หากจำเลยเห็นว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยขอที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษา แต่จำเลยมิได้ใช้สิทธิดังกล่าวจนคดีถึงที่สุด จำเลยจึงมีอาญยื่นคำร้องในภายหลังว่าโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าเฮโรอีนของกลางที่จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้เกินหนึ่งร้อยกรัมดังที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 66 วรรคสอง เดิม แม้โจทก์ นำสืบว่าเฮโรอีนของกลางคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้เกินหนึ่งร้อยกรัม ก็ไม่อาจลงโทษจำเลยตาม มาตรา 66 วรรคสอง เดิม ได้ เพราะการกระทำของจำเลยคงเป็นความผิดตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ หากศาลฟังตามคำร้องของจำเลยแล้ววินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ย่อมมีผลเป็นการแก้ไขคำพิพากษาศาลชั้นต้นขัดต่อ ป.วิ.อ. มาตรา 190 ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง และมาตรา 66 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายใน ภายหลัง และความผิดของจำเลยดังกล่าวเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (3) และมาตรา 66 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและ ปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณแก่ จำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3 (1)

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2541 ว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกตลอดชีวิต จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้น สอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน รับเฮโรอีนและ รถจักรยานยนต์ของกลาง เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551 จำเลยยื่นคำร้องขอให้ปรับบทลงโทษเป็น ว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไข ใหม่) และกำหนดโทษจำเลยใหม่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า การที่จำเลยขอแก้ไขคำพิพากษาที่ลงโทษ จำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคสอง (เดิม) เป็นมาตรา 66 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) เป็นกรณีที่ต้องใช้สิทธิในการอุทธรณ์คำพิพากษา ศาลชั้นต้นจึงมีอาญแก้ไข ให้ตามคำร้องของจำเลยได้ ส่วนที่จำเลยขอให้กำหนดโทษจำเลยใหม่นั้น เมื่อตามคำพิพากษายังฟัง ว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคสอง (เดิม)

ประกอบกับเฮโรอินของกลางในคดีนี้คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ถึง 267.320 กรัม การที่ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยจำคุกตลอดชีวิตก่อนลดโทษ เห็นว่า เหมาะสมแล้ว จึงไม่กำหนดโทษจำเลยใหม่ตามคำร้อง ให้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษากลับ ให้ปล่อยจำเลยไป โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 9 นำกฎหมายที่แก้ไขใหม่มากำหนดโทษของจำเลยใหม่ชอบหรือไม่ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยกับพวก ร่วมกันมีเฮโรอิน 1 ถุง น้ำหนัก 343.290 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 267.320 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และระหว่างจำเลยกำลังรับโทษตามคำพิพากษาซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วอยู่นั้น ได้มีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 8 และมาตรา 19 ยกเลิกความในมาตรา 15 และมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 และให้ใช้ข้อความใหม่แทน ที่จำเลยยื่นคำร้องว่า โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่า เฮโรอินของกลางที่จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้เกินหนึ่งร้อยกรัมดังที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 66 วรรคสอง เดิม แม้โจทก์นำสืบว่าเฮโรอินของกลางคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้เกินหนึ่งร้อยกรัม ก็ไม่อาจลงโทษจำเลยตามมาตรา 66 วรรคสอง เดิม ได้ การกระทำของจำเลยคงเป็นความผิดตาม มาตรา 66 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายเดิม จึงต้องใช้กฎหมายใหม่ที่เป็นคุณแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) นั้น เห็นว่า เมื่อศาลชั้นต้นพิจารณาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง และมาตรา 66 วรรคสอง เดิม แล้ว หากจำเลยเห็นว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 9 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 198 แต่จำเลยมิได้ใช้สิทธิดังกล่าวจนคดีถึงที่สุด หากศาลฟังตามคำร้องแล้ววินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ย่อมมีผลเป็นการแก้ไขคำพิพากษาศาลชั้นต้นขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ซึ่งห้ามมิให้แก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งซึ่งอ่านแล้ว นอกจากถ้อยคำที่เขียนหรือพิมพ์ผิดพลาด คดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง และมาตรา 66 วรรคสอง เดิม ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต และความผิดของจำเลยดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (3) และมาตรา 66 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณแก่จำเลย กรณียังคงต้องลงโทษจำเลยตามกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด คำร้องของจำเลยจึงไม่ต้องด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 นำกฎหมายที่แก้ไขใหม่มากำหนดโทษของจำเลยใหม่จึงเป็นการไม่ชอบ ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้ยกคำร้องของจำเลย

องค์คณะ

กรองเกียรติ คมสัน · อิสสระ นิมละมัย · ทรงศิลป์ ธรรมรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/715/2556>